

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou,
Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. M. P.**
proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
 sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2024, č. j. X,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 19. 3. 2024 domáhal zrušení nadepsaného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým změnila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. I., č. X, ze dne 13. 10. 2023 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).
2. Prvoinstančním rozhodnutím podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), byl žalobci přiznán starobní důchod ve výši 20.981 Kč měsíčně, od červnové splátky důchodu v roce 2023 ve výši

21.771 Kč. Souběžně vydávaným rozhodnutím č. II., č. j. X, bylo podle § 115a odst. 1 písm. c) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPSZ“), Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla tak, že část doplatku důchodu bude použita na úhradu splatného dluhu na pojistném nebo penále.

3. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce námitky, kterými se domáhal započtení doby pojištění v období od 7. 9. 2010 do 11. 11. 2010, od 1. 1. 2022 do 11. 5. 2023, započtení náhradní doby pojištění od 26. 9. 2013 do 15. 1. 2014 a dále hodnocení období od 30. 8. 2023 do 25. 9. 2013 jako doby vyloučené. Období od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022 žalovaná v napadeném rozhodnutí nově zhodnotila jako dobu pojištění získanou výkonem samostatné výdělečné činnosti.
4. Napadeným rozhodnutím žalovaná přiznala žalobci starobní důchod ve výši 21.475 Kč měsíčně, který se od červnové splátky v roce 2023 zvýšil na 22.276 Kč měsíčně. Od 1. 1. 2024 [pozn. soudu: ve výroku napadeného rozhodnutí je uvedeno nesprávné datum 1. 1. 2023] se žalobci starobní důchod zvýšil na 22.636 Kč.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalované

5. **Žalobce** nesouhlasil se závěry napadeného rozhodnutí, neboť při stanovení výše výměry důchodu nebyla řada dob zohledněna vůbec nebo jsou zohledňovány nesprávně.
6. **Doba od 7. 9. 2010 do 11. 11. 2010** (tj. 66 dnů) nebyla žalobci zohledněna jako doba pojištění, neboť ten nebyl v daném období dle žalované účastníkem důchodového pojištění. Dle žalobce v roce 2010 trvala jeho samostatná výdělečná činnost šest měsíců, a to od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010, ale jako doba pojištění je hodnocena doba až od 12. 11. 2010. Ve Vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění za rok 2010 bylo žalobci předepsáno pojistné na důchodové pojištění ve výši 12.416 Kč, tato částka významně převyšovala stanovenou minimální výši pojistného. Žalobce si zároveň není vědom, že by své původní rozhodnutí o datu opětovného zahájení činnosti OSVČ z data 1. 7. 2010 později změnil.
7. Žalobce žádá, aby **doba od 19. 8. 2023 do 29. 8. 2023** byla započtena jako doba vyloučená, doba od 30. 8. 2013 do 25. 9. 2013, která se kryla s dobou pojištění osob samostatně výdělečně činných, započtena jako doba pojištění a zároveň aby byla považována za dobu vyloučenou, doba od 26. 9. 2013 do 15. 1. 2014 byla započtena jako doba vyloučená, a doba od 16. 1. 2014 **do 23. 6. 2014** byla zařazena jako náhradní doba pojištění a zároveň jako doba vyloučená.
8. Dobu od 19. 8. 2013 do 29. 8. 2013 žalobce strávil výkony ambulantních vyšetření k diagnostice nádorového onemocnění a předléčebnými vyšetřeními před plánovanou hospitalizací. Dobu od 30. 8. 2013 do 15. 1. 2014 strávil léčbou onkologického onemocnění – Burkittova lymfomu. Období od 16. 1. 2014 do 23. 6. 2014 strávil rekonvalescencí po chemoterapeutické péči.
9. Žalobce v této době nebyl osobou nemocensky pojištěnou, nebylo mu ošetřujícím lékařem vystaveno rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 55 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZNP“), byť v dané době nemohl vykonávat jakoukoliv výdělečnou činnost. Dle žalobce žalovaná nesprávně vyhodnotila, že v namítané době právní úprava neumožňovala vydání potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti, když dle žalované pouze ošetřující lékař

mohl vydat správní rozhodnutí o vzniku či ukončení pracovní neschopnosti, když např. v § 50 ZNP [pozn. soudu: tento pojem je užit v § 60 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění novely č. 164/2019 Sb., účinné od 1. 1. 2020] je uveden termín „potvrzení o době trvání dočasné pracovní neschopnosti“, a bylo tedy zcela na vůli lékaře, jaký formát potvrzení o vzniku či trvání pracovní neschopnosti osob, které nejsou nemocensky pojištěny, vydá.

10. Dále žalobce žádá, aby doba od **1. 1. 2023 do 11. 5. 2023** (tj. 131 dnů) byla ve smyslu § 11 odst. 3 písm. a) ZDP zohledněna jako doba pojištění, když žalobce byl osobou samostatně výdělečně činnou a zároveň hradil zálohy na pojistné OSVČ. Žalovaná v napadeném rozhodnutí podmiňovala zahrnutí předmětného období do doby pojištění podáním Přehledu o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2023.
11. Žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit spolu se závazným právním názorem, že žalované se ukládá započít žalobci dobu od 7. 9. 2010 do 11. 11. 2010 jako dobu pojištění, dobu od 19. 8. 2013 do 15. 1. 2014 jako dobu vyloučenou s tím, že období od 30. 8. 2013 do 25. 9. 2013 bude zároveň dobou pojištění, přičemž příjem ve výši poměrné části vyměřovacího základu připadající na tuto vyloučenou dobu nebude zahrnut do vyměřovacího základu, doba od 16. 1. 2014 do 23. 6. 2014 bude zařazena jako náhradní doba pojištění a zároveň doba vyloučená, a doba od 1. 1. 2023 do 11. 5. 2023 bude zařazena jako doba pojištění.
12. Konstatoval, že jeho žádosti o zohlednění doby od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022 jako doby pojištění žalovaná v napadeném rozhodnutí vyhověla. Z tohoto důvodu tak žalobní námitky nesměruje do této části napadeného rozhodnutí.
13. Současně s žalobou předložil Přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2010 ze dne 12. 4. 2011, Vyúčtování záloh na důchodové pojištění za rok 2010 ze dne 12. 4. 2011, Čestné prohlášení ze dne 31. 3. 2011, Zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 18. 4. 2023, Čestné prohlášení ze dne 29. 3. 2023 a Instrukci Ministerstva práce a sociálních věcí č. 13/2019 ohledně Posuzování zdravotního stavu u některých onkologických onemocnění.
14. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 12. 4. 2024 navrhla žalobu zamítnout.
15. K době od 7. 9. 2010 do 11. 11. 2010 uvedla, že podle Oznámení o opětovném zahájení samostatné výdělečné činnosti byl žalobce oprávněn vykonávat činnost od 12. 11. 2010. V Přehledu o příjmech a výdajích OSVČ žalobce uvedl, že jeho samostatná výdělečná činnost trvala šest měsíců, a to od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010 s vyměřovacím základem 42 520 Kč a pojistným 12 416 Kč, což je pojistné za 50 dnů od 12. 11. 2010 do 31. 12. 2010, kdy byl žalobce účasten důchodového pojištění.
16. K době od 19. 8. 2013 do 25. 9. 2013 uvedla, že tyto doby se žalobci kryjí s dobou pojištění osoby samostatně výdělečně činné. Ode dne 26. 9. 2013 přerušil provozování živnosti a ukončil samostatnou výdělečnou činnost a od tohoto dne tím také přestal být účasten důchodového pojištění, od 24. 6. 2014 žalobce pokračoval v provozování živnosti a zahájil samostatnou výdělečnou činnost, čímž se mu obnovila účast na důchodovém pojištění.
17. Doba od 1. 1. 2023 do 11. 5. 2023 nebyla u žalované zatím zaevidována jako doba pojištění, protože dosud nepodal u místně příslušné územní správy sociálního zabezpečení přehled o příjmech a výdajích za rok 2023 a pojistné mu nebylo za tento rok zúčtováno. Po zjištění výše vyměřovacího základu mu dle § 56 odst. 6 ZDP bude žalobci

výše důchodu přepočtena se zřetelem k výši tohoto vyměřovacího základu, a to ode dne přiznání důchodu.

III. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a vycházel přitom ze zjištěného skutkového a právního stavu (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí žalované neshledal. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Soud též přezkoumal napadené rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (srov. § 76 s. ř. s.).
19. **Žaloba byla shledána nedůvodnou.**

Hodnocení období od 7. 9. 2010 do 11. 11. 2010

20. Podle § 5 odst. 1 písm. e) ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2010 *Pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni osoby samostatně výdělečně činné.*
21. Podle § 9 odst. 1 ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2010 jsou *[důchodového] pojištění účastny osoby samostatně výdělečně činné [§ 5 odst. 1 písm. e)], pokud vykonávají samostatnou výdělečnou činnost na území České republiky a splňují dále stanovené podmínky. Za samostatnou výdělečnou činnost vykonávanou na území České republiky se považuje i samostatná výdělečná činnost prováděná mimo území České republiky, jestliže je vykonávána na základě oprávnění k výkonu takové činnosti vyplývajícího z právních předpisů České republiky.*
22. Podle § 9 odst. 2 písm. a) ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2010 se za osobu samostatně výdělečně činnou se pro účely pojištění považuje osoba, která ukončila povinnou školní docházku a dosáhla věku aspoň 15 let a vykonává samostatnou výdělečnou činnost.
23. Podle § 9 odst. 3 písm. b) ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2010 *výkonem samostatné výdělečné činnosti podle odstavce 2 písm. a) se rozumí provozování živnosti na základě oprávnění provozovat živnost podle zvláštního zákona [§ 10 a 13 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).]*
24. Podle § 48 odst. 1 písm. a) ZOPSZ ve znění účinném do 31. 12. 2010, *Osoba samostatně výdělečně činná je povinna oznámit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení den zahájení (opětovného zahájení) samostatné výdělečné činnosti nebo spolupráce při výkonu samostatné výdělečné činnosti s uvedením dne, od kterého je oprávněna tuto činnost vykonávat; osoba samostatně výdělečně činná, která spolupracuje při výkonu samostatné výdělečné činnosti, je současně povinna oznámit též jméno a příjmení, trvalý pobyt a rodné číslo osoby samostatně výdělečně činné, s níž spolupracuje.*
25. Ze správního spisu bylo zjištěno, že období od 29. 10. 2008 do 6. 9. 2010 bylo evidováno jako doba péče o osobu blízkou. Z veřejně dostupných údajů živnostenského rejstříku vyplynulo, že živnost [živnostenské oprávnění č. 1] žalobce byla v době od 1. 10. 2008 do 10. 11. 2010 přerušena. Dne 12. 4. 2011 žalobce Okresní správě sociálního zabezpečení předal Oznámení o zahájení (opětovném zahájení) samostatné výdělečné činnosti, v němž je jako původní datum zahájení samostatné výdělečné činnosti a současně datum, od kterého je oznamovatel oprávněn samostatnou výdělečnou činností vykonávat, uvedeno datum „1. 7. 2010“, tato data jsou v obou případech přeškrtnuta a nahrazena daty „12. 11. 2010“, přičemž u této úpravy se nachází podpis shodný s podpisem účastníka řízení. Z výpisu evidence OSVČ za rok 2010 vyplynulo, že žalobce byl v tomto období pojištěn od 12. 11. 2010 do 31. 12. 2010, a to 50 dní s vyměřovacím základem ve výši 42.520 Kč a pojistným ve výši 12.416 Kč. V Přehledu o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2010 ze dne 12. 4. 2011 je v kolonce č. 22 (počet měsíců, v nichž jsem považován/a za OSVČ) uvedena číslovka „6“, v kolonce č. 33 (pojistné na DP) uvedena hodnota „12 416,00“.
26. Lze přisvědčit žalované, že žalobce opětovně zahájil samostatnou výdělečnou činnost, když z Oznámení o zahájení (opětovném zahájení) samostatné výdělečné činnosti je patrné, že při podání došlo k úpravě data zahájení ze strany žadatele. Podpis připojený k opravě data odpovídá podpisu žadatele. Totéž potvrzuje i skutečnost, že živnost žalobce dle živnostenského rejstříku byla obnovena až k datu 12. 11. 2010, nikoliv k jím tvrzenému datu obnovy podnikání k datu 1. 7. 2010.

27. Žalobce se tedy až pokračováním provozování živnosti (tj. k datu 11. 11. 2010) mohl stát osobou samostatně výdělečně činnou ve smyslu § 5 odst. 1 písm. e) ZDP v rozhodném znění, a od této chvíle se mohl stát tedy osobou důchodově pojištěnou z výkonu samostatné výdělečné činnosti. Skutečně bylo na žalobci, v jaké chvíli obnoví své podnikání ve smyslu oznámení o pokračování v provozování živnosti.
28. Krajský soud nesdílí tvrzení, že žalovaná neprokázala, že by došlo ke změně údajů v Oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti, když nevzala v úvahu skutečnosti, že žalobce uvedl do Přehledu o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2010 dobu šesti měsíců. Ostatně tyto dokumenty byly Okresní správě sociálního zabezpečení předloženy téhož dne, a v Přehledu o příjmech byla ze strany žalobce deklarována doba vypočtená od původního – nezměněného data.
29. Ostatně relativně vysoká hodnota vyměřovacího základu s ohledem na relativně nízký počet dnů, v nichž byl žalobce v roce 2010 pojištěn, se žalobci pozitivně promítla do celkové výše starobního důchodu. Bylo na žalobci, aby uvedl, jaká byla hodnota jeho vyměřovacího základu za rok 2010 ve smyslu § 5b zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění účinném k datu 31. 12. 2010, a to v rámci celého kalendářního roku (bez ohledu na to, kolik dnů byl žalobce pojištěn). Žalovaná tak v předmětném období posoudila skutkový stav správně a v souladu se zákonem.

Hodnocení období od 19. 8. 2013 do 23. 6. 2014

30. Podle § 16 odst. 4 písm. a) věta druhá ZDP účinném jak do 31. 12. 2013, tak do 31. 8. 2014, *jsou vyloučenými dobami po 31. prosinci 1995, pokud se nekryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. b), nebo dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odstavci 3 větě čtvrté, doby dočasné pracovní neschopnosti, kterou si pojištěnec nezpůsobil úmyslně, pokud dočasná pracovní neschopnost vznikla nejpozději v poslední den ochranné lhůty podle zvláštního právního předpisu, doby karantény nařizené podle zvláštního právního předpisu, doby, po kterou trvala potřeba ošetřování nebo péče o dítě ve věku do 10 let nebo jiného člena domácnosti podle zvláštního právního předpisu* 5e, *nejde-li o osoby, které nemají nárok na ošetřovné, nejvýše však v rozsahu prvních 9 kalendářních dnů potřeby ošetřování nebo péče, popřípadě prvních 16 kalendářních dnů, jde-li o osamělého zaměstnance, který má v péči aspoň jedno dítě ve věku do 16 let, které neukončilo povinnou školní docházku, a doby před porodem, po kterou nebyla vykonávána výdělečná činnost z důvodu těhotenství, nejdříve však od začátku osmého týdne před očekávaným dnem porodu do dne, který bezprostředně předcházel dni porodu.*
31. Podle § 2 ZNP ve znění účinném jak do 31. 12. 2013 se [nemocenského] *pojištění se účastní fyzické osoby povinně, jde-li o osoby uvedené v § 5 písm. a), dobrovolně, jde-li o osoby uvedené v § 5 písm. b) nebo o zahraniční zaměstnance [§ 3 písm. q)].*
32. Podle § 5 písm. b) ZNP ve znění účinném jak do 31. 12. 2013 [nemocenského] *pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni: osoby samostatně výdělečně činné.*
33. Podle § 55 odst. 1 písm. a) ZNP ve znění účinném jak do 31. 12. 2013 *dočasnou pracovní neschopností se rozumí stav, který pro poruchu zdraví nebo jiné v tomto zákoně uvedené*

důvody neumožňuje pojištěnci vykonávat dosavadní pojištěnou činnost a trvá-li porucha zdraví déle než 180 kalendářních dní, i jinou než dosavadní pojištěnou činnost.

34. O vzniku dočasné pracovní neschopnosti dle § 57 odst. 1 písm. a) ZNP ve znění účinném do 31. 12. 2013 rozhodne ošetřující lékař pojištěnce, jestliže vyšetřením zjistí, že mu jeho zdravotní stav pro nemoc nebo úraz (dále jen „nemoc“) nedovoluje vykonávat dosavadní pojištěnou činnost, popřípadě, jde-li o vznik dočasné pracovní neschopnosti v ochranné lhůtě, plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, a to i když pojištěnec není uchazečem o zaměstnání.
35. Podle § 15 odst. 1 ZNP ve znění účinném jak do 31. 12. 2013 nemocenské náleží též, jestliže ke vzniku dočasné pracovní neschopnosti (§ 57) nebo k nařízení karantény (§ 105) došlo po zániku pojištění v ochranné lhůtě. Ochranná lhůta činí 7 kalendářních dnů ode dne zániku pojištění; pokud však pojištění trvalo kratší dobu, činí ochranná lhůta jen tolik kalendářních dnů, kolik dnů pojištění trvalo.
36. Mezi účastníky řízení je nesporné, že v předmětné době se žalobce dobrovolně neúčastnil nemocenského pojištění. V době do 25. 9. 2013 se žalobce účastnil důchodového pojištění jako OSVČ, dne 26. 9. 2013 do 24. 6. 2014 měl živnost přerušenu. Též není sporu, že ošetřujícím lékařem žalobci nebylo vystaveno rozhodnutí o vzniku dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 57 ZNP v rozhodném znění. Žalobce svůj zdravotní stav v předmětném období doložil lékařskou zprávou ze dne 18. 4. 2023, ve které je uvedeno, že žalobce „byl v období od 30. 8. 2013 do 15. 1. 2014 ve stavu pracovní neschopnosti z důvodu probíhající chemoterapeutické léčby onkologického onemocnění...“, „potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti nebylo během léčby vystaveno vzhledem k tomu, že jmenovaný pracoval jako OSVČ bez účasti na dobrovolném nemocenském pojištění...“
37. Je tedy sporné, zda v případě OSVČ, která nebyla dobrovolně nemocensky pojištěna, lze při stanovování výše důchodu aplikovat vyloučenou dobu ve smyslu § 16 odst. 4 ZDP v rozhodném znění, pokud jim jejich zdravotní stav v předmětné době neumožňoval vykonávat výdělečnou činnost.
38. Z textu § 55 a 57 ZNP lze dovodit, že rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ošetřující lékař vystavuje v případě, že zdravotní stav pojištěnce mu pro nemoc nebo úraz nedovoluje vykonávat dosavadní pojištěnou činnost. Jak sám však žalobce uvedl, on sám se jako osoba samostatně výdělečně činná dobrovolně k nemocenskému pojištění nepřihlásil. Nebyl tedy osobou, která byla v dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 16 odst. 4 ZDP v rozhodném znění. Dočasná pracovní neschopnost vzniká až vydáním rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Zákon neumožňuje toto rozhodnutí v případě osob, které nejsou nemocensky pojištěny, nahradit např. potvrzením o trvání dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 60 ZNP ve znění účinném od 1. 1. 2020, ostatně rozhodná právní úprava tento institut ani neupravovala. V současné právní úpravě je potvrzení o době trvání dočasné pracovní neschopnosti (neboli „lístek na peníze“) vystavováno ošetřujícím lékařem osobám nemocensky pojištěným za účelem periodického oznamování skutečnosti, že doba pracovní neschopnosti pojištěnce i nadále trvá.
39. Období od 19. 8. 2013 do 25. 9. 2013 tedy žalovaná správně započítala jako dobu výkonu samostatné výdělečné činnosti, když se žalobci za rok 2013 počítalo 268 dnů s vyměřovacím základem 114.412 Kč. Žalobci tuto dobu nebylo možné započítat jako vyloučenou dobu namísto doby pojištění, neboť žalobci nebylo ošetřujícím lékařem

vystaveno rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, tak jak předpokládá § 16 odst. 4 ve spojení s odst. 7 ZDP v rozhodném znění.

40. Obdobně pak žalobci vzhledem k absenci rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti není možné započít jako vyloučenou dobu období od 26. 9. 2013 do 15. 1. 2014.
41. Ani období rekonvalescence žalobce trvající od 15. 1. 2014 do 23. 6. 2014 nelze započít jako dobu vyloučenou, když ochranná lhůta mu ve smyslu § 15 ZNP v rozhodném znění neběžela, neboť žalobce nebyl v době vzniku dočasné pracovní neschopnosti (tj. vydání rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti) účasten nemocenského pojištění.
42. Soud konstatuje, že žalobce tím, že se rozhodl nemocensky nepojistit, na sebe vztáhl riziko spočívající nejen v tom, že po dobu nemoci mu nebyly vypláceny dávky nemocenského pojištění, ale též se mu období nemoci (bez ohledu na její závažnost) nemohlo počítat ani jako doba vyloučená pro výpočet starobního důchodu.
43. I v tomto případě se tak krajský soud ztotožňuje se zákonnými závěry žalované a ve v této souvislosti dále odkazuje na obsah žalobou napadeného rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).
44. S ohledem na výše uvedené tak krajský soud shledává výše uvedená dílčí žalobní tvrzení vztahující se k posledně uváděnému období za nedůvodná.

Hodnocení období od 1. 1. 2023 do 11. 5. 2023

45. Podle § 56 odst. 6 písm. e) ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2023 se *po zjištění výše vyměřovacího základu pro pojistné u osob samostatně výdělečně činných podle skutečného příjmu ze samostatné výdělečné činnosti podle § 11 odst. 3 se výše důchodu přepočte se zřetelem k výši tohoto vyměřovacího základu, a to ode dne přiznání důchodu.*
46. Podle § 15 odst. 1 věty první zákona č. 589/1992 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2023 osoba, která aspoň po část kalendářního roku vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, s výjimkou osoby, jejíž daň z příjmů za dané zdaňovací období je rovna paušální dani, je povinna podat příslušné okresní správě sociálního zabezpečení nejpozději do jednoho měsíce ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za tento kalendářní rok, na předepsaném tiskopise přehled o příjmech a výdajích za tento kalendářní rok.
47. Ze správního spisu vyplynulo, že k datu podání žádosti o starobní důchod žalobce u příslušné správy sociálního zabezpečení přehled o příjmech a výdajích za rok 2023 nepředložil. Dny tohoto období s příslušným vyměřovacím základem budou žalobci případně započteny postupem § 56 odst. 6 písm. e) ZDP v rozhodném znění poté, co bude zjištěn vyměřovací základ žalobce, tedy poté, co podá přehled o příjmech a výdajích za rok 2023. Žalobcem zaplacené zálohy na důchodové pojištění do doby podání přehledu o příjmech a výdajích nejsou způsobilé stanovit, jak vysoký vyměřovací základ bude. Není tedy pravdou, že by doba od 1. 1. 2023 do 11. 5. 2023 byla navždy vyloučena. Žalobci bude výše starobního důchodu přepočtena o předmětnou dobu a vyměřovací základ aktualizován až poté, co podá přehled o příjmech a výdajích za rok 2023. Žalovaná tak v případě tohoto období postupovala rovněž v souladu se zákonem a i tento žalobní bod je tak nedůvodný.

IV. Závěr a náklady řízení

48. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšná žalovaná nežádala náhradu nákladů řízení a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.

V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Hradec Králové 7. května 2024

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně